

[Handelsministeren]

vurdering af de forhold, som jeg lige har nævnt her.

Der er også flere ud over den socialdemokratiske ordfører, der har været inde på DEMO-projektet, spørgsmålet om, hvad der kan spares af elektricitet ved fornuftig produktion og anvendelse af husholdningsredskaber. Jeg kan sige, at selv om rapporten er ganske ny og fyldig, er den ligesom andet blevet studeret med interesse i handelsministeriet. Jeg kan godt være enig i, at f. eks. husholdningsmaskiners elforbrug bør søges sænket. Jeg kan føje til, at vi, navnlig her på det seneste, i afvigte kvartal, i EF-sammenhæng har arbejdet på at få reduceret elforbruget i husholdningsmaskiner, og som det første resultat er der i EF lige vedtaget et forslag om mærkning af husholdningsapparater med henblik på energiforbruget. Dette forslag, som vi kan anbefale og er gået stærkt ind for i EF-regie, er altså det første skridt i den retning. Jeg må så føje til, at de mere vidtgående perspektiver, som jeg forstår indeholdes i denne rapport fra hr. Jørgen S. Nørgaard, ikke alene forudsætter tekniske indgreb eller nykonstruktioner, men også skal ses som led i en ret så voldsom samfundsmøveltning, vækstrater m.v. Der er altså mere end energipolitik i denne rapport; det fremgår jo også af, at den er taget til indtægt af andre, som er stærkt inde i vækstratediskussionen, og her tænker jeg på en af forfatterne bag »Oprør fra midten«, som også har taget denne rapport til indtægt.

Fru Ritt Bjerregaard spurgte, om jeg finder det acceptabelt, at der er så relativt kort tid til at behandle de ting, vi diskuterer her i dag. Det synspunkt ville jeg også nok dele, hvis jeg sad som udvalgsmedlem. Det skal heller ikke tjene som nogen undskyldning, men i hvert fald som en forklaring, at den energiredegørelse, vi diskuterer, og de lovforslag, der er en konsekvens af først og fremmest gaskontrakten, var forudset tidligere: både min forgænger som handels- og energiminister og jeg bebudede jo i løbet af 1978, at redegørelsen skulle fremlægges til nytår, men det vil også være tinget bekendt, at forhandlingerne mellem DONG og DUC trak ud, og det er altså det, der har sat sig spor også frem til datoerne i dag.

Til fremskridtspartiets tre ordførere har jeg ikke mange bemærkninger. De var, som jeg ventede det, kritiske over for det hele, men

jeg lyttede forgæves efter, hvad fremskridtspartiet vil sætte i stedet. Ganske vist bemærkede hr. Arentoft, at når olien bliver knap, kan vi jo bruge gassen. Nu er det imidlertid sådan, at olien ikke behøver at blive knap, fordi der ikke er mere. Der kan være helt andre faktorer, der næsten fra dag til dag kan spille ind, og derfor mener jeg, det var en, hvis jeg må sige det sådan, lidt letsindig vurdering.

Jeg ved ikke, hvorvidt hr. Arentofts bemærkning om, at man vil foreslå en ny § 5 i anlægsloven for naturgas, skal forstås sådan, at man så kunne acceptere hele loven. Det er måske overfortolket; jeg skal måske snarere opfatte forslaget om en § 5 om folkeafstemning som en forhalingsmanøvre, men det vil tiden jo vise.

Hr. Karlskov Jensen, hr. Svend Haugaard og måske også andre spurgte, om varmeplanloven vil hindre, at solvarme, biogas og andre former for vedvarende energi skulle kunne anvendes inden for de områder, der bliver udpeget, hvad enten det nu er til anvendelse af naturgas eller af kraftvarme. Dertil vil jeg gerne sige, at loven hverken hindrer vindmøller, solfang, pejse eller brændeovne el. lign., så jeg kan altså svare bekræftende, at det ikke er tilfældet.

Da spørgsmålet om elvarme også har været draget ind i billedet, kan jeg sige, at elvarme formentlig vil være for dyrt at skifte ud, når der ikke i eksisterende huse i forvejen er centralvarmeanlæg.

Fru Annelise Gotfredsen stillede en del spørgsmål og kom også med nogle betragtninger, som jeg måske nok lige skal kommentere. Spørgsmålet om Danmarks olieforsyning var inde i billedet, og det blev sagt, at den kolde vinter nok spillede en større rolle end Iran. Der må jeg erklære mig, skal vi sige ikke helt enig med fru Annelise Gotfredsen, for så vidt jeg er underrettet, er der også andre lande end Danmark, der i høj grad har olieproblemer og lider under energiforsyningsproblemer som følge af udviklingen i Iran, lande, som ikke har haft en isvinter som Danmark.

Men det kan måske give anledning til at sige et par ord om den aktuelle olieforsyningssituation i Danmark, for flere har været inde på nødvendigheden og betimeligheden af at spare. Jeg kan sige, at olieforsyningssituationen fortsat er spændt. Den 1. april i år